Uprzejmie proszę o rozważenie moich uwag do proponowanej zmiany w Ustawie z dnia 11 maja 2012r. poprzez wprowadzenie ustępu 1ba . Swoje uwagi przedstawiłam w załączniku. Niesłuszne jest twierdzenie jakoby poprzez pobieranie wcześniejszych emerytur następowało uszczuplenie kapitału, co uzasadniło wprowadzenie do ustawy z 11 maja 2012r. ustępu 1b do Art. 25. Wprowadzenie do ustawy emerytalnej z 1998r szczególnej zasady przechodzenia na emeryturę powszechną po emeryturze wcześniejszej dla roczników 49 -52 było elementem zasady zachowania płynnego, sprawiedliwego przejścia miedzy emeryturą starą a emerytura kapitałową. Wyczerpująco przedstawiam swój pogląd w załączniku, usilnie proszę o wnikliwą analizę tekstu.
Z poważaniem.

Uprzejmie proszę o uwzględnienie moich uwag do proponowanej zmiany w ustawie emerytalnej z 11 maja 2016r..

Wnioskowanie wprowadzenia do Art.25 ustępu 1ba dotyczy jedynie osób, które nie nabyły prawa do emerytury powszechnej przed 1 stycznia 2013 a przebywały na emeryturach wcześniejszych. Nadal jednak pozostaje problem skrzywdzonych Artykułem. 25 ust. 1b Ustawy zdnia 11 maja 2012r. roczników 49-52 i te krzywdę należy naprawić.

Reguły społeczno gospodarcze jakie przyjęła III Rzeczpospolita stały się przyczyną wprowadzenia ustawy emerytalnej w roku 1998. Reformy emerytalnej nie można wprowadzić z dnia na dzień wobec tego ustawodawca zadbał o to, żeby przejście między starą emeryturą a nową emeryturą kapitałową, następowało w sposób płynny, zapewniający sprawiedliwe traktowanie emerytów.

Emeryci wczesniejsi otrzymali ustawową obietnicę przejścia na emeryturę powszechną bez potrącenia wcześniej pobranych świadczeń. Zasadność takiego postanowienia ustawy może być rozpatrywana tylko w kontekscie całej ustawy .Nie był to prezent ustawodawcy, lecz rodzaj zadośćuczynienia, wyrównania finansowego, ponieważ roczniki 49 – 52 przez okres obejmujący ponad 2/3 okresu pracy zawodowej płaciły daninę w postaci składki do ZUS cały rok bez ograniczenia górnej granicy rocznej wpłaty daniny. Z kwot autentycznie wpłaconych do ZUS tylko mała część depozytu była uwzględniona przy wyliczaniu kapitału poczatkowego. Podczas gdy faktycznie wpłacony depozyt był dużo większy.
W konsekwencji wiele spośród tych osób ma wskaźnik wysokosci podstawy wymiaru kapitału poczatkowego znacznie wyższy niż 250%, a tylko do tej wysokości był uwzgledniany przy wyliczniu kapitału poczatkowego, chociaz cały faktycznie wpłacony depozyt pozostał w zasobach ZUS. Przed rokiem 1998, w którym uchwalono reformę emerytalną roczniki urodzone w latach 49-52 osiagały szczyt swoich mozliwości zawodowych z tytułu zdobytego doswiadczenia zawodowego, co znajdowało odzwierciedlenie w poziomie wynagrodzeń i w konselwencji przekładało się na wysokośc daniny w postaci składek wpłacanych do ZUS. Tak wysokie składki wpłacane bez ograniczeń przez okrągły rok do ZUS tylko czesciowo przełozyły się na kapitał początkowy, a były tak duzym obciążeniem, że emeryci wczesniejsi ur. w latach 49-52 nie mogli odkładac na zabezpieczenie swojej starości. Tylko przez 1/3 okresu zatrudnienia odkąd zaczęła już obowiazywac Ustawa emerytalna z 1998r gromadzili składki z ograniczeniem wprowadzonym Art. 19 ustawy z 1998r (ograniczenie składek do 30 krotności wynagrodzenia przeciętnego). Składki , które wpłacali do ZUS przed rokiem 1998 w duzej części tworzyły depozyt, który mimo, ze wypracony nie wpływał na wielkośc kapitału poczatkowego, była to danina stracona z punktu widzenia kapitału pracujacego na emeryturę , tylko część wpłaconej sumy składek pracowała na wyliczenie kapitału poczatkowego za sprawą wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału poczatkowego ograniczonego do 250%. Z drugiej zaś strony okres na gromadzenie kapitału po wprowadzeniu Ustawy z 1998r. był stosunkowo krótki, a jeśli roczniki 49-52 korzystały z emerytury wcześniejszej jeszcze bardziej ulegał skróceniu i wówczas kapitał zebrany pod rzadami Ustawy emerytalnej z 1998r był na tyle mały, ze dodany do kapitału początkowego tworzył sumę, która podzielona przez wskaźnik dalszego trwania życia dawała wartość emerytury kapitałowęj, która okazywała się na ogół mniej korzystna od emerytury liczonej według starej zasady . Zestawienie tych dwóch faktów spowodowało, ze ustawodawca wprowadzając Ustawę z 1998r reformującą system emerytalny, kierując się zasadami ustrojowymi jakie przyjęła III Rzeczpospolita, umozliwił emerytom wcześniejszym urodzonym w latach 49-52 skorzystanie z emerytury powszechnej kapitałowej po osiagnieciu wieku emerytalnego bez potrącania wczesniej

pobranych świadczeń. Było to aksjologicznie uzasadnione, ponieważ 2/3 okresu swojej pracy te osoby pracowaly już w III Rzeczpospolitej i miały prawo oczekiwać, że wysokość emerytury będzie zależała od wpłaconych do ZUS środków. Ustawodawca wprowadził przepis nakazujacy wyliczanie emerytur powszechnej rocznikom 49-52 bez potrącania od zgromadzonego kapitału wczesniej pobranych świadczeń.
Ustawodawca uchwalając ustawę emerytalną z 1998 uwzględnił również kontekst zmian społeczno gospodarczych, przekształceń własnościowych, likwidacji zakładów pracy i wysokiego bezrobocia. Przejście na wczesniejszą emeryturę roczników 49-52 było podyktowane koniecznością nie wyborem, chroniło czestokroć miejsca pracy dla roczników młodszych zmniejszając w ten sposob poziom bezrobocia. Art. 25 ust. 1b w Ustawie z 11 maja 2012 jest wprowadzony wbrew intencjom reformy emerytalnej z roku 1998. O ile ustawa z roku 1998 kierowała się poszanowaniem zasad społeczno ustrojowych III Rzeczpospolitej to Ustawa z 11 maja 2012r nakazuje przy wyliczaniu emerytur powszechnych tym , którzy pobierali emerytury wczesniejsze, odejście od tych reguł. Emeryci wczesniejsi mieli zbyt króki okres pracy pod rzadami ustawy z roku 1998 na wypracowanie kapitału odpowiednio wysokiego azeby emerytura kapitalowa przewyższała emeryturę liczoną po staremu z drugiej strony danina w postaci składek która tworzyła ich depozyt w ZUS zgromadzony do roku 1998 znacznie przewyższala kwotę naliczonego im kapitału poczatkowgo, tylko część daniny wpłaconej w postaci składek uwzględniona została przy wyliczonu kapitału poczatkowego. Działo się tak z powodu przyjęcia do wyliczenia kapitału poczatkowego wskaźnika wysokosci podstawy wymiaru kapitału poczatkowego z ograniczeniem do maksymalnej wysokosci 250%**, w rzeczywistosci ten wskaźnik wyliczony z na podstawie zarobków był częstokroć dla emerytów wczesniejszych znacznie wyższy. W konsekwencji fundusz, który jest zgromadzony w ZUS przez emerytów wczesniejszych jest znacznie wyższy niż kapitał z którego wyliczana jest emerytura powszechna dlatego uszczuplanie tego kapitału z racji wczesniej pobranych składek nie znajduje ekonomicznego uzasadnienia.** Jeżeli z kapitału emerytalnego potrącone zostaną świadczenia wczesniej pobrane to mimo wpłaconego odpowiednio duzego depozytu do ZUS wykluczy się tę grupę osób z mozliwości przejscia na emeryturę kapitałową, poniewać będzie ona mniejsza od pobieranej emerytury wcześniejszej.

W art.25 Ustawy z 11 maja 2016 ustawodawca w sposób analogiczny potraktował emerytów częsciowych i emerytów wcześniejszych. Zrównanie merytur wczesniejszych z emeryturami częściowymi, co stało się za sprawa Art.25 ust. 1b nie ma sensu logicznego i jest wysoce niesprawiedliwe, albowiem za sprawą Art. 19 ustawy emerytalnej z 1998r zmieniła się zasada poboru daniny wpłacanej w postaci składek do ZUS. Całość wpłaconych składek tworzy depozyt, który pracuje na kapitał. Emeryci częściowi nie utracą tak duzej cześci daniny wpłaconej jako depozyt w postaci składek przy wyliczaniu kapitału poczatkowego **(ograniczenie wskaźnika wymiaru kapitału poczatkowego do 250%)** są to osoby później urodzone później, o krótszym okresie pracy sprzed wprowadzenia Ustawy z 1998r oraz niższym poziomie zarobków średnio osiaganych przez osoby młodsze w początkowym okresie pracy tj. przed rokiem 1998, z tego powodu zgromadzony przez te osoby depozyt w ZUS jest znacznie mniejszy niż w przypadku emerytów wczesniejszych tj. roczników urodzonych w latach 49-52. Na wysokośc emerytury w głównej mierze będzie pracował dla emerytów częściowych już nie kapitał poczatkowy a w większym stopniu kapitał zgromadzony zgodnie z art. 19 Ustawy z 1998r.. Emerytom wczesniejszym nie będzie odebrana tak duza część depozytu przy wyliczaniu kapitału poczatkowego jak to ma miejsce w przypadku emerytów wczesniejszych. Znacznie wieksza część daniny wpłaconej w postaci składek przed rokiem 1998 będzie pracowac na kapitał poczatkowy roczników, które skorzystaja już z emerytury częściowej niż to ma miejsce w stosunku do emerytów wczesniejszych. Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego określa jako równe, jednakowe traktowanie podmiotów znajdujacych się w tej samej sytuacji. Rzecz w tym,że róznica między emerytami wczesniejszymi i częściowymi jest zasadnicza a ustawodawca potraktował te osoby jednakowo , odniósł przez analogię Art.25 ust.1a, który dotyczacy emerytur częściowych do emerytów wczesniejszych wprowadzajac do Art. 25 ustęp1b bez uzasadnienia, z pominięciem

zasadniczych różnic między sytuacją tych dwoch grup. Pierwszą zasadniczą różnicą jest wybór, przejscie na emeryturę częściową nastapi ze swiadomościa obniżenia emerytury powszechnej, podczas gdy decyzja o emeryturze wczesniejszej następowala z gwarancją przejscia na emeryturę powszechną bez potrącenia wczesniej pobranych swiadczeń. Druga istotna różnica wynika z odmiennego sposobu poboru daniny i gromadzenia depozytu w ZUS. Emeryci częściowi znacznie większą część kapitału będą wypracowywać juz według nowych reguł poboru składek z ograniczeniem wprowadzonym Art.19 ust.1 ustawy z 1998r (ograniczenie pobieranych składek do 30 krotności wynagrodzenia przeciętnego), które w całości pracują na gromadzony fundusz emerytalny. Pomniejszenie daniny realnie wpłaconej do ZUS w postaci składek sprzed roku 1998, przy wyliczaniu kapitału poczatkowego jest znacznie większe w przypadku emerytów wcześniejszych niż emerytów częsciowych. Wskaźnik wysokosci podstawy wymiaru kapitału początkowego emerytów wczesniejszych znacznie przekraczał 250% w przypadku emerytów częściowych takie przekroczenia nie miały miejsca, są to roczniki młodsze które w poczatkowym okresie pracy przypadajacym na okres przed rokiem 1998 osiagały zarobki niższe. Ponadto okres pracy objęty wyliczeniem kapitału początkowego był dla emerytów częsciowych stosunkowo krótki w relacji do całego okresu ich pracy zawodowej. Należy też uwzględnić, ze wprowadzone Artykułem 19 Ustawy z 1998r. ograniczenie poboru składek daje mozliwość wygospodarowania środków na III filar. Emeryci wczesniejsi tylko przez 1/3 okresu zawodowego podlegali Art. 19 Ustawy z 1998r. W konsekwencji ich danina w postaci składek tworzyła znacznie większy depozyt w ZUS w stosunku do tego, który pracuje jako kapitał emerytalny. Dlatego jednakowe wyliczanie emerytury powszechnej dla tych dwóch grup jest pozbawione racjonalnego sensu ekonomicznego i jest rażąco niesprawiedliwe finansowo. Wyjęte z kontekstu Ustawy emerytalnej z r 1998 i zmienione prawo do sposobu wyliczania emerytury powszechnej emerytom wcześniejszym bez potrącania wcześniej pobranych swiadczeń, kłóci się z intencją ustawodawcy reformującego system emerytalny III Rzecpospolitej w roku 1998. Po wprowadzeniu Art.25 ust. 1b emeryci wczesniejsi mimo, ze przepracowali w III Rzeczpospolitej 2/3 całego okresu pracy zawodowej otrzymują emeryturę liczoną według zasad obowiazujacych w poprzednich warunkach społeczno ekonomicznych. **Emeryci wczesniejsi wpłacili dużą daninę do ZUS w postaci składek, mają faktycznie zgromadzony odpowiednio duży depozyt w ZUS, który częściowo został im odebrany poprzez zastosowanie zgodnie z Ustawa z 1998r wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału poczatkowego do wysokości 250% ale moca tej samej Ustawy z 1998r nadano im prawo przejścia na emeryturę powszechną bez potrącania wczesniej pobranych składek. Ustawa z 11 maja 2012r w Art. 25 ust.1b naruszyła tę sprawiedliwie wyważoną w ustawie z 1998r równowagę. W ten sposób emeryci wczesniejsi zostali wykluczeni z mozliwosci korzystania z zasad ustrojowych III Rzeczpospolitej przy ustalaniu wysokosci świadczenia emerytalnego, gdzie wpłacone składki emerytalne decydują o wysokości emerytury. Przyjęte tłumaczenie, zasadności potrącania wcześniej pobranych świadczeń uszczupleniem kapitału zgromadzonego nie znajduje uzasadnienia ponieważ fundusz zgromadzony faktycznie w ZUS przez emerytów wczesniejszych pozostaje w istocie i tak większy niż naliczony im kapitał. Za sprawą krzywdzacego Art. 25 ust. 1b następuje dwukrotne pomniejszenie depozytu wpaconego do ZUS przez emerytów wczesniejszych; pierwszy raz poprzez odebranie znacznej części zgromadzonego w ZUS depozytu przy wyliczaniu kapitału poczatkowego poprzez wprowadzenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 250% (negatywny skutek tego ograniczenia dotyka większym stopniu roczników 49-52 niż roczników późniejszych), a drugi raz poprzez odjęcie im wcześniej pobranych swiadczeń z tytułu emerytury wczesniejszej.**

W pracach nad ustawą z 11 maja 2012 ustawodawca skoncentrowal całą uwagę na osobach, które nie osiagnęly wieku emerytalnego. Wyłącznie ta grupa była podmiotem debaty . Ustawa zostala wprowadzona z 7 miesięcznym vacatio legis, co dla osób, które nie osiagnęły wieku emerytalnego było wystarczajace. Wczesniejsi emeryci nie byli podmiotem debaty, nie poświęcono im żadnej uwagi w tej debacie. Vacatio legis jest okresem potrzebnym, aby podmioty , których ustawa dotyczy przystosowały się do nowych warunków. Problem leży w tym, ze wcześniejsi

emeryci nie byli podmiotem debaty ani konsultacji społecznych, nie mieli świadomosci ani żadnej wiedzy, że do ustawy został dopisany art 1b, była to „wrzutka”, zwodniczy ruch ustawodawcy, dla zainteresowanych pracami nad ustawą, który skutecznie uniemozliwił wczesniejszym emerytom wystąpienie o emeryturę powszechną przed 1 stycznia 2013r. W pracach nad ustawą ustawodawca rażąco nierówno potraktował emerytów wcześniejszych i emerytów przyszłych. Całą uwagę w debacie poświecił emerytom przyszłym, odwracając w ten sposób uwagę od bardzo istotnego zamiaru pomniejszenia emerytury powszechnej tym, którzy korzystają z emerytur wcześniejszych. W ten sposób ustawodawca zachował pozór, że dał tej grupie mozliwośc skorzystania z vacatio legis. W istocie była to zmiana w rzutujaca na wymiar emerytury powszechnej emerytów wczesniejszych, wprowadzona faktycznie z dnia na dzień, wbrew intencjom płynnego przejścia między emeryturą starą a nową, tak bardzo przestrzegana przez uchwalajacych reformę emerytalną III Rzeczpospolitej. Brak jest uzasadnienia wprowadzonej zmiany Art. 25 ust.1b., ustawodawca nie podał uzasadnienia.

Obecnie prowadzone są prace nad zmianami do ustawy z dn. 11 maja 2016 . Trwają prace nad zmianą wieku przechodzenia na emeryturę powszechną. Wczesniejsi emeryci bardzo licza na to, że obecny ustawodawca wnikliwie i ze zrozumieniem rozważy jakim skomplikowanym i trudnym procesem dla państwa i jego obywateli było wprowadzenie reformy emerytalnej Ustawą z 1998 i dlaczego zaistniała konieczność wydzielenia roczników 49-52 , dla których wprowadzono odrębne zasady przechodzenia na emeryturę powszechną po emeryturze wczesniejszej. Reforma emerytalna z 1998r przeprowadzona była w sposób systemowy. Ustawa z 11 maja 2012 dotyczy emerytur przyszłych a tylko Art. 25 1b dotyczy osób, które nabyły już prawa emerytalne pod rzadami Ustawy emerytalnej z 1998r. Tak wprowadzona nowelizacja w postaci Art. 25 ust.1b, wyjęta z kontekstu Ustawy z 1998r kłóci się z zasadą płynnego przejscia między starą a nową emeryturą, narusza zasady społeczno ustrojowe przyjęte przez III Rzeczpospolitą a sposób wprowadzenia tego artykułu do Ustawy z 11 maja 2012 narusza reguły państwa demokratycznego.